

Mahkeme-i Kübranın son habercisi: Haşir Risalesi

Metehan Akkuş: “Bu zamanda milyonlarca Müslüman’ın ahirete imanında sıkıntılar var. Ehl-i iman bu sıkıntıları nasıl aşacak? Haşir Risalesinin bu sıkıntıların aşılmasında hissesi nedir?”

ZAMAN İMAN-I TAHKİKİ ZAMANIDIR

Bu asır hem imanın şiddetli derecede zaafa uğradığı meş’um bir asırdır. Hem de iman esasları muhkem bir kale gibi Risale-i Nur ile ihya edildiği için İman-ı Tahkiki asrı demeyi hak eden bir zaman dilimidir.

Tıpkı Re’fet Beyin yaklaşık 1932’li yıllarda Üstada bir mektubunda yazdığı konumda bulunuyoruz. Re’fet Bey o mektubunda diyordu ki: “Dinsizliğin münteşir olduğu bir zamanda bulunduğumuza evvelce teessüf ediyorduk. Şimdi hiç teellüm, teessür eseri kalmadı. Zat-ı âlileri gibi bir Üstadı bulduğumuzdan, zaman ne olursa olsun bizi me’yus etmiyor.”¹

Dolayısıyla iman-ı tahkikiyi elde etmek açısından bu asırda Risale-i Nur’a ulaşmak en büyük bir nimet olduğu gibi, Risale-i Nur’dan mahrum bulunmak her halde en bahtsız bir durum olsa gerektir.

Bu açıdan bize düşen hiçbir dünyevî veya siyasî güce dayanmadan, istikametimizi muhafaza ederek, iman-ı tahkikiyi neşir ve ehl-i imanı dalâletten kurtarmak hizmetine devam etmekten ve insanların ıslahı için duâ etmekten elimizi gevşetmemektir.

Nitekim Üstadımız diyor ki:

“Risale-i Nur, sefine-i Nuh gibi Anadolu’yu Cebel-i Cûdî hükmüne getirip, küre-i arzın yangınından ve tokatından kurtulmasına bir sebeptir. Çünkü, zaaf-ı imandan gelen tuğyan, ekseri musîbet-i âmmeyi celb ettiği gibi, imanı fevkalâde kuvvetlendiren Risale-i Nur, o musîbet-i âmmeyi dairesinin haricine bırakmaya rahmet-i İlâhiye tarafından vesile oldu.”²

EN DOĞRU HABER: HAŞİR

Onuncu Söz, ahirete imanın bürhanı mahiyetinde haşrin ispatlandığı Risaledir. Haşir; yediden yetmişe, kadın-erkek, beyaz-siyah, mü'min- kâfir ayırt etmeksizin bütün insanları çok yakından, tâ can damarından ilgilendiren bir Ebediyet bâdiresidir. En çetin hesap, en girift sorgulama, en ince muhâsebe, en âdil muhâkeme oradadır! Günahkârlar için rahmetten yana tercih kullanan şefaati-i Resûl (asm) oradadır! Allah'ın adâleti, hâkimiyeti, mağfireti ve merhameti orada kâmilten tecellî edecek; Peygamber Efendimiz'in (asm) şefaati -inşallah- orada vâki olacak; insanların ebediyet yolculuklarına nerede devam edecekleri -dünyevî amellerine göre- orada belli olacaktır.

Bu insan ne talihsizdir ki, böyle bir çetin muhâkemenin vukûuna inanıp inanmamayı sadece "tartışmakla" bir ömür tüketiyor! Oysa aslında Kur'ân'a ve Kur'ân Peygamberine (asm) îtimatsızlığın faturasını çok ağır ödüyor! Çünkü yarın, haşir hakikatına başını vurunca her şey geçmiş oluyor.

Hâlbuki Kur'ân ne kadar açık ve doğru bir habercidir!

Resûlullah (asm) ne kadar net ve dostça bir uyarıcı ve müjdecidir!

MAHKEME-İ KÜBRANIN İSPATI BU ESERDE

Bedüzzaman Hazretleri, Haşri ispat ettiği ve Mahkeme-i Kübrâ için On İki basamaklı burhan gösterdiği Onuncu Söz'ü, yalnızca bir tek âyetin tefsiri olarak kaleme almıştır.

Âyet, Rûm Sûresi 50. âyetidir ve meâli şudur: "Şimdi bak Allah'ın rahmet eserlerine. Yeryüzünü ölümünün ardından nasıl diriltiyor? Bunu yapan, elbette ölüleri de öylece diriltecektir!" Âyet, ehl-i aklı, ehl-i fikri, ehl-i tefekkürü, ehl-i şuuru düşünmeye ve akıl yürütmeye dâvet ediyor. Her kışta ölen yeryüzü canlılarının, her baharda nasıl diriltildiğini ısrarla nazara veren Kur'ân âyeti, bunu yapan Kudret için insanları diriltmenin hiç de zor olmayacağını, insanların dirilmeye daha lââyık bulunduklarını kaydediyor.

Onuncu Söz Kur'ân'ın bu âyetinin tefsiridir. Öldükten sonra dirilmek, Haşir ve Mahkeme-i Kübrâ konularında aklın ve kalbin kavraması gereken deliller ve hakikatlar olduğunu dünyaya ilân ediyor. Onuncu Söz; On İki Sûret ve On İki Hakikat ile dünyadan kabre, kabirden dirilişe, dirilişten Haşir Meydanına ve Mahkeme-i Kübrâ'ya, oradan da Cennet ve Cehenneme giden yolları akıl, mantık, idrâk ve şuur sahiplerine çok net biçimde ispat ediyor.

Cenâb-ı Hak istifadede ve hizmette hissemizi ziyade eylesin. Âmin.

Dipnotlar:

1- Bediüzzaman, Barla Lâhikası, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul, 2010, s. 338.

2- Bediüzzaman, Kastamonu Lâhikası, Yeni Asya Neşriyat, Germany, 1994, s. 98.